

DOI: <https://doi.org/10.36059/978-966-397-508-5-82>

Копанський Тарас, аспірант НАОМА (науковий керівник: кандидат мистецтвознавства, доц. каф. графічних мистецтв НАОМА, Н. Сергєєва)

КОМПОЗИЦІЙНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОБУДОВИ ІЛЮСТРАЦІЙ СЕРДЖІО ТОППІ

Ключові слова: Серджіо Топпі, композиція, контраст, асиметрія, ілюстрація.

Kopansky Taras, Postgraduate NAFAA (Academic mentor: Candidate of Art Studies, associate professor of the Department of Graphic NAFAA, Sergeeva N.)

COMPOSITIONAL FEATURES OF SERGIO TOPPI'S ILLUSTRATIONS

Abstract. Sergio Toppi's illustrations are characterized by unique compositional elements such as scale contrast, fragmentation, and dynamic asymmetry. His works emphasize vertical compositions and make use of negative space to enhance focal points, creating layered and multidimensional visual experiences. This approach developed early in his career while working on encyclopedic projects, where the need to convey complex information on limited space led him to refine these techniques. Toppi's method diverges from classical schemes, resulting in expressive and visually engaging compositions.

Key words: Sergio Toppi, composition, contrast, asymmetry, illustration.

Серджіо Топпі (1932–2012) відомий своїми неповторними композиційними рішеннями, які стали візитівкою його творчості. Його ілюстрації базуються на принципах, що порушують класичні канони та створюють унікальні візуальні ефекти, що суттєво вплинули на графічне мистецтво Європи. Однією з ключових особливостей є використання контрасту масштабів, що дозволяє фокусувати увагу на певних елементах. Великі домінуючі фігури виділяються на тлі дрібних деталей, утворюючи багатоплановість та глибину. Такий прийом додає композиціям динамізму, а використання негативного простору підсилює акцент на головних образах, ізолюючи їх від загального фону.

Фрагментарність та колажність є ще одним важливим компонентом, що дає змогу Топпі створювати цілісні композиції з окремих, самостійних елементів. Його роботи нагадують кінематографічні послідовності, де кожен візуальний блок є частиною загальної історії. Абстрактні елементи

часто поєднуються з реалістичними деталями, створюючи враження руху та взаємодії.

Асиметрія в композиційних рішеннях додає роботам Топпі експресивності та динаміки. Вона створює відчуття спонтанності та живого руху, де кожен елемент працює на загальне посилення ефекту, залишаючись при цьому самостійним акцентом. Асиметричні ритми й хаотичні компонування дозволяють уникнути статичності, що властива класичним схемам, та додають композиції драматичності.

Використання негативного простору відіграє не менш важливу роль, підкреслюючи центральні елементи та надаючи їм більшої виразності. Порожні зони не перевантажують композицію деталями, а навпаки, створюють атмосферу спокою або напруги, допомагаючи сконцентруватися на найважливішому.

Варто зазначити, що такі композиційні підходи значною мірою є наслідком ранньої творчості Топпі над ілюструванням енциклопедій. У цих проєктах йому потрібно було подавати велику кількість інформації на обмеженій площині, роблячи кожен фрагмент значущим і самостійним. Це змусило художника експериментувати з фрагментарністю, контрастом і негативним простором, що згодом стало характерною рисою його стилю та дало можливість повністю розкрити виразні можливості композиції.

Композиційні прийоми Серджіо Топпі демонструють складну гру між фрагментами, де контрасти, асиметрія та негативний простір формують унікальні візуальні послання. Завдяки цьому він створює багатопланові композиції, що вражають своєю глибиною та дають змогу глядачеві відчути себе частиною зображуваного світу.